

उत्सवबन्धोन्व कथाया कारयदेवगीपतिः । पूर्वाः क्रिया
मध्यमाश्च तथा चैवोत्तराः क्रियाः । लिपिकाराः
क्रियाहेतास्तासां भेदान् शृणुष्व मे । आदाह-
नार्थायुधादिस्पर्शान्नाय याः क्रियाः । ताः पूर्वामध्य-
मामासिमासेकोद्दिष्टसंज्ञिताः । प्रेते पितृत्वमापन्ने स-
पिण्डीकरणादह । क्रियन्ते याः क्रियाः पितृणाः प्रो-
च्यन्ते तान्प्रोत्तराः । पितृमाहसपिण्डे च समानसञ्चि-
तेषु ! । संघातान्तर्गतैर्वापि राज्ञा वा धनहारिणा । पू-
र्वक्रियास्तु कर्त्तव्याः पुत्रादौरेव चोत्तराः । दौहित्रैर्वा
नरन्नेष्ट ! कार्यसत्तनयैस्तथा । मृताहनि तु कर्त्तव्याः
स्त्रीणामप्युत्तराः क्रियाः । प्रतिसंवत्सरं राजन् ! एको-
द्दिष्टं विधानतः । आदाहेति दाहावधेरशौचान्तविहि-
तवर्थायुधादिस्पर्शान्नायः पूर्वाः । मासिमासीत्वेकादश-
हादिसपिण्डनान्तप्रेतक्रियोपलक्षणम् । सपिण्डोत्तराः
पार्वणादिक्रिया उत्तराः । अतः पुत्रादिसपिण्डादयः
पूर्वाः क्रिया अवश्यं कर्तव्याः । मध्यमक्रियायामनियमः ।
उत्तरक्रियायां पुत्रादयो भ्रातृसन्ततिपर्यन्ताननियताः ।
आहविवेकेऽप्येवम् । दौहित्रैर्वैति वायब्दः सप्तम्यर्थः
तेन दौहितोऽप्युत्तरक्रियायां नियताधिकारी । दौ-
हितनयैरिति पुत्रिकापुत्रविषयमिति कल्पतरुः । कर्त्तृ-
प्रकरणात् स्त्रीणामिति “वा कर्त्तरि ङित्ये” इति कर्त्तरि
वङी । उत्तरक्रियायां प्रतिसंवत्सरमेकोद्दिष्टविधाननिय-
मात् । न पार्वणद्वित्राद्यादौ स्त्रीणामधिकारः ।
पार्वणद्वयेपुराणम् “सर्वाभावे स्त्रियः कुर्युः स्वभर्तृ-
णाममन्त्रकम् । तदभावे च नृपतिः कारयेत् खड्गटुम्ब-
वत् । स्त्रीणामप्येवममेवतदेकोद्दिष्टदाहृतम् । मृता-
हनि वधान्यायं नृणां यद्विहितम्” । स्त्रियोऽत्रा-
सर्वर्णोदाऽपरिणीता वेति आहविवेकः । सर्वर्णोदायाः-
पुत्रपौत्रपर्यन्ताभावएव विधानात् । स्त्रीणामिति तु
संप्रदानपरम् । एवमेवामन्त्रकमिति आहविवेकः । अतः
स्त्रियस्त्वस्त्रासर्वर्णोदाऽपरिणीतापरत्वव्याख्यानात् स्त्रीणां
मन्त्रतिथेऽपि तत्संप्रदानकस्याहवावगम्यते । नतु स्त्री-
मातृसंप्रदानयो । एतच्च विप्रेतरपरं तस्य हीनवर्ण-
हनिषेधात् । कल्पतरौ तु स्त्रीणामप्येवमिति सम्बन्धेन
स्त्रीणामेतत् कर्त्तव्यमिति एतद्व्याख्याने स्त्रीसम्प्रदानक-
स्याहे सुतरां मन्त्राः पाद्याः । याज्ञवल्क्येनापि समन्त्रक-
मेकोद्दिष्टं सपिण्डोन्वोक्ता । एतत् सपिण्डकरणमेकोद्दिष्टं
स्त्रियाप्यपि इत्यनेन स्त्रियाप्यपि तथैवेत्युक्तम् । “मातुः

सपिण्डीकरणं पितामह्या सहोदितम् । यद्योक्तं नैव क-
ल्येन पुत्रिकाया न चेत् सुतः” इति छन्दोगपरिशि-
ष्टेनापि यद्योक्तं नैव कल्येनेत्यनेन मन्त्रादिकमतिदिष्टम् ।
व्यवहारोऽपि तथेति ।

तदयं संक्षेपः । ज्येष्ठपुत्रकनिष्ठपुत्रपौत्रप्रपौत्राः पुत्रपत्नी-
कस्यासमर्थपुत्रपुत्रपत्नीकन्यावाग्दत्तादत्तकन्यादौहितकनि-
ष्ठसहोदरज्येष्ठसहोदरकनिष्ठवैमात्रे यज्येष्ठवैमात्रे यकनिष्ठ
होदरपुत्रज्येष्ठसहोदरपुत्रकनिष्ठवैमात्रे यपुत्रज्येष्ठवैमात्रे य-
पुत्रपितृमाहपुत्रबधूपौत्रपौत्रबधूपौत्रप्रपौत्रबधूपिता-
महपितामहोपितृव्यादिसपिण्डसमानोदकसगोत्रमातामह-
मातृवर्गभागिनेयमाहपत्न्यसपिण्डतत्त्वमानोदकासवर्गभा-
र्याः । परिणीतस्त्रीश्वशुरजामाहपितामहीभ्रातृश्वश्रुर्त्विगाचार्य-
मितृपितृमितृकपामवास्तुहोतवेतनसजातीयाः अष्ट-
चत्वारिंशत्प्रकाराः क्रमेणाधिकारिणः ।

स्त्रियास्तु ज्येष्ठपुत्रकनिष्ठपुत्रपौत्रप्रपौत्रकन्यावाग्दत्ता-
दत्तादौहितसपत्नीपुत्रपतिस्तुषासपिण्डसमानोदकसगोत्रपि-
तृभ्रातृभगिनीपुत्रभर्तृभागिनेयभ्रातृपुत्रजामाहभर्तृमातृव-
र्गभर्तृश्वश्रुपितृसमानोदकपितृवंशमाहसमानोदकमाह-
वंशहोतृजोत्तमास्तुविंशतिप्रकाराः” इति

अथाविदकआहुरूपैकोद्दिष्टे विशेषः आ० त० निस्तीति
यथा गोभिलः । “अतज्जं संवत्सरे संवत्सरे प्रेतायाजं
दद्यात् यस्मिन्नहनि प्रेतः स्यादिति” । अतज्जं सपिण्डीक-
रणान्त्राहनिमित्तादाद्यसंवत्सरादूर्ध्वं संवत्सरे संवत्सरे
प्रतिवर्षं यस्मिन्नहनि मृतस्तस्मिन्नहनि मृताय दद्यात् ।
व्याघ्रः । “प्रतिमंवत्सरश्चैवमेकोद्दिष्टं मृताहनि” । एतेन
सपिण्डीकरणापक्षे आद्यसंवत्सरेऽपि मृताहे आह्वानं
कर्त्तव्यमिति मौघलोक्तं हेयम् । व्यक्तमाह हेमाद्रिधृत-
यचनम् । “पूर्णे संवत्सरे आह्वं षोडशं परिकीर्त्तितम् ।
तेनैव च सपिण्डत्वं तेनैवाविदकमिष्यते” । अत्र पूर्णसंव-
त्सरक्रियमात्रायादयथोभयनिर्व्विहस्तथापक्षसपिण्डी-
करणत्राह्यादयुभयनिर्व्विहो न पूर्णसंवत्सरे आविद-
कान्तरम् एवं पञ्चदश्याहोऽप्युच्येयम् । मतस्यपुराणम्
“ततः प्रवृत्ति संक्रान्तावपरागादिपर्व्वसु । त्रिपिण्डसा-
चरेत् आहमेकोद्दिष्टं मृताहनि” । ततः प्रेतत्वपरीहा-
रात् त्रिपिण्डं तैपुरुषम् । निरूपपदमृताहशब्दः मृतसम्ब-
न्धिसासपन्नतिविशेषपरः । उपपदात्तु क्वचित्तिविशेष-
मात्रपरः । यथा मृताहे प्रतिमासम् कुर्यादित्यादौ । शङ्खः
“सपिण्डीकरणादूर्ध्वं यत्नयत्न प्रदीयते । तत्र तत्र त्रयम्